

- 19) W księdze depozytowej A (wzór 4) znosi się przedziałki 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14; przedziałki 8, 9, 10, 11, 15 otrzymują porządkowe numera przedziałek 4, 5, 6, 7, 8. Przedziałka 7 (pierwotnie 11) otrzymuje nagłówek „Wyplacona kwota”.
- Istniejące jeszcze księgi depozytowe A i istniejące do tego formularze należy zużyć, zmieniawszy je odpowiednio.
- 20) We wzorze 7 (Wykaz wydatków złożonych sum) znosi się przedziałkę 7. Przedziałka 8 otrzymuje № 7. Istniejące formularze należy zmienić odpowiednio.

§ 2. Odnośnie do sum, zdeponowanych przed 1 października 1919 r. obowiązują dotychczasowe przepisy wykonawcze z [dnia 5 lutego 1914 r. (Dz. Min. Spraw. str. 115).

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzeciński

461.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 17 lipca 1921 roku

o dalszem podwyższeniu kosztów sądowych i opłat notariuszów, adwokatów i komorników sądowych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 21 stycznia 1921 r. o podwyższeniu kosztów sądowych i opłat notariuszów, adwokatów, komorników sądowych w byłej dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. № 13 poz. 73) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty, przewidziane:

- w §§ 33, 57 i 123 pruskiej ustawy o kosztach sądowych;
- w §§ 4 i 5 pruskiej ustawy o opłatach notariuszów, oraz wszystkie osobne opłaty przewidziane w ustawach powyższych wraz z ich najniższymi i najwyższymi stawkami, podwyższa się o dalsze dwadzieścia dziesiątych.

§ 2. Opłaty, przewidziane:

- w § 8 niemieckiej ustawy o kosztach sądowych;
- w § 9 „ „ „ o opłatach adwokatów;
- w artykule 3 ustawy zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, oraz wszystkie osobne opłaty przewidziane w ustawach powyższych wraz z ich najniższymi i najwyższymi stawkami, tudzież opłaty przewidziane w §§ 2, 6 do 10 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych podwyższa się o dalsze dziesięć dziesiątych.

§ 3. Opłaty, przewidziane w § 4 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych podwyższa się w ten sposób, że zawartą tamże tabelę opłat zastępuje się tabelą następującą:

od kwoty do 100 marek	10	od sta
od części kwoty przekraczającej sumę 100 mk. do 300 mk.	6	„ „
„ „ „ „ 300 „ „ 1000	4	„ „
„ „ „ „ 1000 „ „ 5000	2	„ „
„ „ „ „ 5000 „ „	1	„ „

Najniższa stawka opłaty w przypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2 § 4 teje ustawy wynosi marek 8.

Powwyższa dalsza podwyżka opłat przewidzianych w § 4 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych nie pociąga za sobą dalszej podwyżki opłat przewidzianych w §§ 11 teje ustawy za przyjęcie zapłaty; pod tym względem obowiązują nadal przepisy art. 2 ustawy z 21 stycznia 1921 r. tak, że należy za przyjęcie zapłaty po myśli § 11 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych pobierać nadal opłaty:

od kwoty do 100 mk.	100 mk. do 300 mk.	300 " " 1000 "	1000 " " 5000 "	5000 " "	10 od sta
od części kwoty przekraczającej sumy	300	1000	5000	.	6 " "
" " " " " "	1000	5000	.	.	4 " "
" " " " " "	5000	.	.	.	2 " "
" " " " " "	.	.	.	.	1 " "

w razie dokonanego zajęcia, atoli nie mniej jak 8 marek.

§ 4. Podwyższa się:

- 1) opłatę pisarską, przewidzianą w § 80 niemieckiej ustawy o kosztach sądowych, w § 113 ust. 1 pruskiej ustawy o kosztach sądowych i w § 19 ust. 2 pruskiej ustawy o opłatach notariuszów do trzech marek za każdą stronę,
- 2) najniższą stawkę ryczałtu na pokrycie wydatków w gotówce, ustanowioną w § 80 b. ust. 1 zdanie 2 niemieckiej ustawy o kosztach sądowych do trzech marek,
- 3) najniższą łączną stawkę ryczałtów, ustanowioną w § 80 b. ust. 2 niemieckiej ustawy o kosztach sądowych do sześciu marek,
- 4) najniższą stawkę ryczałtu na pokrycie wydatków w gotówce, ustanowioną w § 114 ust. 1 zdanie 2 pruskiej ustawy o kosztach sądowych, oraz w § 20 ust. 1 zdanie 2 pruskiej ustawy o opłatach notariuszów do sześciu marek,
- 5) najniższą stawkę wymiaru ryczałtu, ustanowioną w § 76 ust. 2 niemieckiej ustawy o opłatach adwokatów do sześciu marek w instancji egzekucyjnej zaś do osiemnastu marek,
- 6) najniższy wymiar stawek ryczałtowych, wymierzyć się mających w jednej instancji, ustanowiony w § 76 ust. 3 niemieckiej ustawy o opłatach adwokatów:
  - a) jeżeli adwokatowi należy się jako pełnomocnikowi procesowemu po myśli § 13 № 1 § 19, 52 opłata za proces — do dwudziestu czterech marek;
  - b) jeżeli adwokatowi należy się także po myśli § 13 № 4 § 19, 52 opłata dowodowa, albo po myśli § 13 № 3 § 19, 52 opłata ugodowa do trzydziestu sześciu marek,
- 7) najniższą stawkę wymiaru ryczałtu, ustanowioną w § 76 ust. 5 niemieckiej ustawy o opłatach adwokatów do dwudziestu czterech marek,
- 8) najniższą stawkę wymiaru ryczałtu, ustanowioną w art. 15 ust. 2 zdaniu 1 pruskiej ustawy, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych w przypadkach art. 4—7 do osiemnastu marek, w innych przypadkach do dziewięciu marek,
- 9) najniższą stawkę wymiaru ryczałtu, ustanowioną w art. 15 ust. 3 ustawy pod liczbą 8 wymienionej do dwudziestu siedmiu marek,
- 10) opłaty świadków ustanowione w § 22 pruskiej ustawy o opłatach notariuszów aż do kwoty 10 mk. za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 5. Rozporządzenie niniejszew chodzi w życie z dniem 1 września 1921 r. Przepisy § 1, 2 i 3 stosują się także:

- a) do wszystkich czynności w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze nie ukończonych;

- b) do wszystkich spraw sądowych, przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zawisłych, a w danej instancji jeszcze nie zakończonych.

Przepisy § 4 stosują się także do wszystkich wydatków, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie były jeszcze płatne.

Niniejsze rozporządzenie traci moc obowiązującą z upływem dnia 31 grudnia 1922 roku z tem zastrzeżeniem, że koszty sądowe i opłaty płatne przed dniem powyższym:

- a) za zlecenia, udzielone przed tym dniem;
- b) w sprawach sądowych, przed tym dniem zawisłych, a w danej instancji jeszcze nie zakończonych, należy obliczać po myśli przepisów niniejszego rozporządzenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Zygmunt Seyda*

462.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 26 lipca 1921 r.

w przedmiocie zawierania umów najmu i podnajmu mieszkań i innych pomieszczeń w gminie miasta Grodziska.

Na mocy art. 11 p. 2, art. 12 i art. 18 ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. • obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. № 92, poz. 498) oraz ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. № 60, poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelki najem i podnajem mieszkań i innych pomieszczeń, jakoteż odstępowanie nabytych już praw najmu z wyjątkiem dziennego najmu pokoi w hotelach, gospodach, pensjonatach i t. p. na obszarze gminy miasta Grodziska może się odbywać jedynie za uprzednią zgodą odnośnej gminy, która na dowód udzielonej zgody wydaje najmobiorncom pisemne poświadczenia.

§ 2. Najmodawcy, względnie rządcy domów winni do zgłoszeń (meldunków) przepisanych przy wprowadzaniu się najmobiornców, dołączyć poświadczenia, przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia i przeciwdziałanie im będą karane w myśl art. 12 wspomnianej ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. (Dz. Ust. № 92, poz. 498).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
W. Raczkiewicz